

SXEDIO.FK4

29.7.1948: ΟΕΥΝΕΤΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗ ΚΛΗΡΙΔΗ- ΑΚΕΛ ΚΑΙ Ο ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΕΑΣ

Η κρίση στις σχέσεις Ιωάννη Κληρίδη -ΑΚΕΛ έπαιρνε διαστάσεις και στις **29** Ιουλίου ο Κληρίδης υπέβαλε και επίσημα την παραίτηση του από την Προεδρία του ΕΑΣ, θέση που κατείχε από την ίδρυση του στα τέλη του προηγούμενου χρόνου.

Σε επιστολή του προς τον ΕΑΣ (Ελευθερία **29.7.1948**) τόνιζε ο Κληρίδης:

"Όπως και προσωπικώς σας εδήλωσα δεν μου επιτρέπεται πλέον να παραμένω Πρόεδρος του ΕΑΣ ούτε και να μετέχω αυτού".

Ο Κληρίδης απεχώρησε και τη θέση του στον ΕΑΣ κατέλαβε ο γιατρός και μέλος του δημοτικού Συμβουλίου Ματθαίος Παπαπέτρου (πατέρας του μετέπειτα ηγέτη των Ενωμένων Δημοκρατών Μιχάλη Παπαπέτρου).

Με τις διαφωνίες ΑΚΕΛ -Κληρίδη πανηγύριζε η Δεξιά Παράταξη δεδομένου ότι διασπόταν το μέτωπο της συνεργασίας της Αριστεράς με μια μερίδα της Δεξιάς, ή των "συνοδοποιπόρων" όπως αποκαλούντο οι οπαδοί του Κληρίδη που υποστήριζαν τη συνεργασία του με την Αριστερά.

Με τον τρόπο αυτό ήλπιζαν ότι αυτό θα απέτρεπε ευρύτερες επιπτώσεις στον ΕΑΣ και ειδικότερα στο μέτωπο της Λευκωσίας στις αναμενόμενες σε δέκα μήνες δημοτικές εκλογές, αλλά και την περαιτέρω πορεία της Διασκεπτικής, σε περίπτωση που οι Αγγλοι δυνατόν να προέβαιναν σε οποιοδήποτε ελιγμό και να ικανοποιούσαν το αίτημα για αυτοκυβέρνηση, παρόλο που θεωρείτο απίθανη μια τέτοια ενέργεια. (Ο Κληρίδης τελικά τάχθηκε εναντίον του συντάγματος που είχαν προτείνει οι Αγγλοι).

Η Δεξιά δεν απέκρυψε την ικανοποίηση της. Το

"Εθνος" του Θεμιστοκλή Δέρβη, ηγέτη της Δεξιάς παράταξης, σε σχόλιο του στις **30 Ιουλίου 1948** έγραφε:

"Οι Κομμουνισταί εδέχθησαν εξ οικείων τα βέλη. Ο μέχρι της χθες φίλος και συναγωνιστής των κ. Ι. Κληρίδης τους αποδίδει τον χαρακτηρισμόν που τους αξίζει: Τους ονομάζει "θορυβοποιούς". Και οι κομμουνισταί διαμαρτύρονται, διότι εις (ένας) που υποτίθεται ότι τους εγνώρισε καλώς και εκ του πλησίον, τους λέγει την αλήθειαν.

Ο κ. Κληρίδης ομιλών διά το γνωστόν επεισόδιον της ενοικιάσεως του περιπτέρου, διεκήρυξεν ότι οι κομμουνισταί, που κόπτονται υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, είναι απλοί θορυβοποιοί. Μάλιστα θορυβοποιοί και τίποτε άλλο. Με τας φωνάς νομίζουν ότι υποστηρίζουν τον λαόν, τον οποίον εν τη πράξει εκμεταλλεύονται διά τους ιδικούς των ωμολογημένους και ανομολογήτους σκοπούς.

Ο κ. Κληρίδης είναι αχάριστος. Ετσι τον ονομάζουν οι κομμουνισταί, διότι και εκείνος τους ωνόμασε θορυβοποιούς. Ελησμόνησεν ούτος, ότι οι κομμουνισταί τον "έβγαλαν δήμαρχο". Ναι, συμφωνούμεν μαζί των, ότι ο κ. Κληρίδης δεν είχεν ιδικούς τους οπαδούς και από πολιτικήν μωροφιλοδοξίαν εστηρίχθη εις τας ψήφους των κομμουνιστών διά να εκλεγή δήμαρχος.

Αλλά δεν συμφωνούμεν με τους κομμουνιστάς ότι μόνη η ιδική των κομματική δύναμις ανέδειξε τον κ. Κληρίδη. Διότι οι κομμουνισταί ήσαν και είναι πάντοτε μία απλή μειοψηφία. Και εις την κομμουνιστικήν αυτήν μειοψηφίαν ήσαν αναγκαίοι και οι **900** "κουβαλητοί". Οι λαθροψηφοφόροι δηλαδή. Ετσι πανθομολογουμένως, εκέρδισε ο Κληρίδης και οι κομμουνισταί τας περιβοήτους εκείνας εκλογάς.

Καλόν ξημέρωμα κ. Κληρίδη. Εδήλωσε πως δεν θα μετάσχη του συνεδρίου του ΕΑΣ και εγκαταλείπει και την προεδρίαν του, διότι δεν είναι δυνατή συνεργασία μετά των κομμουνιστών. Ακριβώς διακηρύττει τώρα, εκείνα τα οποία σου έψαλλον προ πολλού όλοι εθνικόφρονες.

Συ δεν ήθελες να ακούσης, ότι ορθώς σε συνεβούλευον. Και όχι μόνον εδέχθης να συνεργασθής μετά των κομμουνιστών, αλλά και έγινες ένα τυφλόν των όργανον, καλών τον λαόν να πράξη το ίδιον, δηλαδή να συνεγασθή με αυτούς.

Τώρα, δίκαια, πάσχεις. Πληρώνεις την πολιτικήν σου μωρίαν. Μην αιτιάσαι λοιπόν κανένα, παρά τον εαυτόν σου. Δεν χαιρεκακούμεν. Αλλά δεν δυνάμεθα παρά να εκφράσωμεν την γενικήν ανακούφισιν του λαού, την οποίαν αισθάνεται διά το πάθημά σου".

(Μεταγλώττιση)

"Οι Κομμουνιστές δέχθηκαν τα βέλη από τους δικούς τους. Ο μέχρι χθες φίλος και συναγωνιστής ττους κ. Ι. Κληρίδης τους αποδίδει τον χαρακτηρισμό που τους αξίζει: Τους ονομάζει "θορυβοποιούς". Και οι κομμουνιστές διαμαρτύρονται, διότι ένας που υποτίθεται ότι τους ε γνώρισε καλά και απο κοντά, τους λέγει την αλήθεια.

Ο κ. Κληρίδης μιλώντας για το γνωστό επεισόδιο της ενοικίασης του περιπτέρου, διεκήρυξε ότι οι κομμουνιστές, που κόπτονται υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, είναι απλοί θορυβοποιοί. Μάλιστα θορυβοποιοί και τίποτε άλλο. Με τις φωνές νομίζουν ότι υποστηρίζουν το λαό, τον οποίο στην πράξη εκμεταλλεύονται για τους δικούς τους ομολογημένους και ανομολόγητους σκοπούς.

Ο κ. Κληρίδης είναι αχάριστος. Ετσι τον ονομάζουν οι κομμουνιστές, διότι και εκείνος τους ονόμασε θορυβοποιούς. Ελησμόνησε αυτός, ότι οι κομμουνιστές τον "έβγαλαν δήμαρχο". Ναι, συμφωνούμε μαζί τους, ότι ο κ. Κληρίδης δεν είχε δικούς τους οπαδούς και από πολιτική μωροφιλοδοξία στηρίχθηκε στις ψήφους των κομμουνιστών για να εκλεγεί δήμαρχος.

Αλλά δεν συμφωνούμε με τους κομμουνιστές ότι

μόνη η δική τους κομματική δύναμη ανέδειξε τον κ. Κληρίδη. Διότι οι κομμουνιστές ήσαν και είναι πάντοτε μια απλή μειοψηφία. Και στην κομμουνιστική αυτή μειοψηφία ήσαν αναγκαίοι και οι 900 "κουβαλητοί". Οι λαθροψηφοφόροι δηλαδή. Έτσι πανθομολογουμένως, κέρδισε ο Κληρίδης και οι κομμουνιστές τας περιβόητους εκείνες εκλογές.

Καλόν ξημέρωμα κ. Κληρίδη. Δήλωσε πως δεν θα μετάσχει του συνεδρίου του ΕΑΣ και εγκαταλείπει και την προεδρία του, διότι δεν είναι δυνατή συνεργασία με τους κομμουνιστές. Ακριβώς διακηρύττει τώρα, εκείνα τα οποία σου έψαλλαν πριν από πολύ χρόνο όλοι εθνικόφρονες.

Συ δεν ήθελες να ακούσεις, ότι ορθά σε συνεβούλευαν. Και όχι μόνον δέχθηκες να συνεργασθείς με τους κομμουνιστές, αλλά και έγινες ένα τυφλό τους όργανο, καλώντας το λαό να πράξει το ίδιο, δηλαδή να συνεργασθεί με αυτούς.

Τώρα, δίκαια, πάσχεις. Πληρώνεις την πολιτική σου μωρία. Μη αιτιάζαι λοιπόν κανένα, παρά τον εαυτό σου. Δεν χαιρεκακούμε. Αλλά δεν δυνάμεθα παρά να εκφράσουμε τη γενική ανακούφιση του λαού, την οποία αισθάνεται για το πάθημά σου".

Εξ άλλου, ή άλλη εφημερίδα της Δεξιάς, η "Ελευθερία" σε άρθρο της μόλις ξέσπασε η κρίση έγγραφε"

"Λησμονών ότι εις ένα υπόδουλον τόπον η Εκκλησία είναι εθνική και πνευματική ηγέτις, ύψωσε το ανάστημά του εναντίον της, εναντίον του κύρους της, εναντίον της καθοδηγήσεως της. Το ίδιον σφάλμα διέπραξε και εις την εκτίμησιν των εν Ελλάδι πραγμάτων και την στάσιν του έναντι των νομίμων ελληνικών Κυβερνήσεων. Και ακολουθούν τα σφάλματα το εν κατόπιν του άλλου. Οι πονηροί όμως σκηνοθέται και υποβολείς της πολιτικής, διά την οποίαν είχαν αγγαρευθή ο κ. Κληρίδης, αντιλαμβανόμενοι, ότι μαθ' όσα ούτος είπε και έδρασεν υπό τας εμπνεύσεις των,

ήρχισε να φθείρεται πολιτικώς και ότι επομένως δεν τους είναι τόσον χρήσιμος πλέον, ανέμενον, ως φαίνεται, κάποιαν ευκαιρίαν, διά να του δώσουν να εννοήση, ότι ήτο καιρός να τερματισθή η μετ' αυτών συνεργασία. Την προς τούτο ευκαιρίαν την προσέφερε προχθές ένα περίπτερον. Κομμουνισταί και συνοδοιποίηροι την ήρπασαν με αγαλλίασιν και ήρχισαν να ρίπτουν τους λίθους των εναντίον του. Ανθρωποι επίσης, οι οποίοι ουδέποτε θα ετόλμων να συμπορευθούν μετά κομμουνιστών, εάν δεν επροπορεύετο ο ίδιος και ουδέποτε θα κατώρθωναν να ελκύσουν την προσοχήν της κοινής γνώμης εάν ο ίδιος δεν τους εβοήθει προς τούτο, δεικνύουν σήμερον την προς αυτόν ευγνωμοσύνην των τασσόμενοι εναντίον του.

Ειλικρινώς λυπούμεθα διά την πολιτικήν περιπέτειαν ενός παλαιού συνεργάτου, ικανού δικηγόρου και αφιλοκερδούς πολίτου, άξιου πολύ καλύτερας τύχης. Αλλά το μεγαλύτερον σφάλμα του κ. Ιω. Κληρίδη είναι το ότι έδωσε πίστιν εις τον Κομμουνισμόν. Χωρίς να μελετήση καλά τι είναι ο Κομμουνισμός ως κασμοθεωρία και ως πολιτική παρέσχε την εμπιστοσύνην του προς τους εκπροσώπους του, εδέχθη την συνεργασίαν των, χρησίμευσεν εις αυτούς ως προστατευτική αυλαία και τώρα δέχεται τα πυρά των από όλας τας πλευράς. Είναι το μοιραίον κατάντημα πάσης μετά του Κομμουνισμού επαφής. Το πάθημα του αειμνήστου Λεοντίου ώφειλε να είχε διδάξει κάθε Κύπριον. Ο Κομμουνισμός δεν αναγνωρίζει παρά υποτακτικήν θέσιν διά πάντα μη κομμουνιστήν συνεργάτην. Και δεν ανέχεται την παραμικράν ανεξαρτησίαν γνώμης. Είναι οδοστρωτήρ συνειδήσεων και δικτάτωρ της χειρότερης μορφής".

(Μεταγλώττιση)

"Λησμονώντας ότι σε ένα υπόδουλο τόπο η Εκκλησία είναι εθνική και πνευματική ηγέτιδα, ύψωσε το ανάστημά του εναντίον της, εναντίον του κύρους

της, εναντίον της καθοδήγησης της. Το ίδιο σφάλμα διέπραξε και στην εκτίμηση των πραγμάτων στην Ελλάδα και τη στάση του έναντι των νόμιμων ελληνικών Κυβερνήσεων. Και ακολουθούν τα σφάλματα το ένα κατόπιν του άλλου. Οι πονηροί όμως σκηνοθέτες και υποβολείς της πολιτικής, για την οποία είχεν αγγαρευθεί ο κ. Κληρίδης, αντιλαμβανόμενοι, ότι με τα όσα αυτός είπε και έδρασε υπό τις εμπνεύσεις τους, άρχισε να φθείρεται πολιτικά και ότι επομένως δεν τους είναι τόσο χρήσιμος πλέον, ανέμεναν, όπως φαίνεται, κάποια ευκαιρία, για να του δώσουν να εννοήσει, ότι ήταν καιρός να τερματισθεί η συνεργασία με αυτούς. Την ευκαιρία προς τούτο την προσέφερε προχθές ένα περίπτερο. Κομμουνιστές και συνοδοιπόροι την άρπαξαν με αγαλλίαση και άρχισαν να ρίπτουν τους λίθους τους εναντίον του. Ανθρωποι επίσης, οι οποίοι ουδέποτε θα ετολμούσαν να συμπορευθούν με τους κομμουνιστές, εάν δεν προπορευόταν ο ίδιος και ουδέποτε θα κατόρθωναν να ελκύσουν την προσοχή της κοινής γνώμης εάν ο ίδιος δεν τους εβοηθούσε προς τούτο, δεικνύουν σήμερα την προς ευγνωμοσύνη τους προς αυτόν τασσόμενοι εναντίον του.

Ειλικρινά λυπούμαστε για την πολιτική περιπέτεια ενός παλαιού συνεργάτη, ικανού δικηγόρου και αφιλοκερδούς πολίτη, άξιου πολύ καλύτερης τύχης. Αλλά το μεγαλύτερο σφάλμα του κ. Ιω. Κληρίδη είναι το ότι έδωσε πίστη στον Κομμουνισμό. Χωρίς να μελετήσει καλά τι είναι ο Κομμουνισμός ως κασμοθεωρία και ως πολιτική παρέσχε την εμπιστοσύνη του προς τους εκπροσώπους του, δέχθηκε τη συνεργασία τους, χρησίμευσε σ'αυτούς ως προστατευτική αυλαία και τώρα δέχεται τα πυρά τους από όλες τις πλευρές. Είναι το μοιραίο κατόντημα κάθε επαφής με τον Κομμουνισμό. Το πάθημα του αιμνήστου Λεοντίου όφειλε να είχε διδάξει κάθε Κύπριο. Ο Κομμουνισμός δεν αναγνωρίζει παρά υποτακτική θέση για κάθε μη κομμουνιστή συνεργάτη. Και δεν ανέχεται την παραμικρή ανεξαρτησία γνώμης.

Είναι οδοστρωτήρας συνειδήσεων και δικτάτωρας της χειρότερης μορφής".

Στο ίδιο μοτίβο αλλά πιο επιθετικός ήταν ο Πολύκαρπος Ιωαννίδης, ο οποίος έγραφε σε σχόλιο του στην εφημερίδα του "Εφημερίς" στις 31 Ιουλίου, κάτω από τον τίτλο "αποδιοπομπαίος":

"Διά τριάκοντα αργύρια επρόδωσεν ο Ιούδας τον Χριστόν. Μετανοήσας όμως έσπευσεν εις το συνέδριον των παρανόμων, ωμολόγησεν ότι επρόδωσεν ένα αθών, έβγαλεν από την τζέπην και επέταξεν εις τα μούτρα των πληρωτών του τα χρήματα " και απελθών απήγγατο". Επήρε δηλαδή ένα κομμάτι σχοινί, το επέρασεν εις τον λαιμόν και παρέδωκεν εις τον μαύρον σατανάν την κολασμένην ψυχήν του. Ετσι ενόμισεν ότι έπρεπε ν' αποπλύνη την ατιμίαν της προδοσίας του ο εβραίος Ιούδας.

Ο κύπριος Ιούδας δεν απηγχονίσθη ακόμη διά να κορέση αυτός ακένωτον εμπάθειαν και φανατικόν μίσος εναντίον πολιτικών αντιπάλων του και ικανοποίηση αηδή μωροφιλοδοξίαν του να δημαρχεύση οπωσδήποτε, κατέστη πρόθυμον υποζύγιον του αναρχοκομμουνισμού, μετεβλήθη εις ποταπόν προαγωγόν κάθε αντεθνικής επιδιώξεως και πολιτικής ασχημοσύνης των εδώ μισελλήνων μισθάρνων του Στάλιν και έφθασεν εις το ευτελές κατόντημα ν' αποτολήση πλήν αναριθμητών άλλων, να αναβή πέρυσιν σαν κόκορας εις το τείχος του Μπαϊρακτάρη, διά να υμνήση αναισχύντως τον λήσταρχον Μάρκο και υβρίση χυδαιότατα το αγλάϊσμα της Κύπρου τον ενωτικόν αγώνα του λαού της. Δεν μετενόησεν όμως αυτός και ούτε έστρεψεν εις τον Λόρδον Ουΐνστερ τα αργύρια. Ενεθυλάκωσε και ροκανίζει την αμοιβήν της προδοσίας του. Ούτε έχει το σθένος να παρουσιασθή εις το αυριανόν συνέδριον των παρανόμων και ομολογήση με ανδρισμόν το ανοσιούργημά του.

Ας μη βαυκαλίζεται όμως με την αυταπάτην το πολιτικόν κάθαρμα, που ακούει εις το όνομα σ. Κληρίδης, ότι θα εξιλεωθή με την άρνησιν του να

μετάσχη του αυριανού συνεδρίου της ατιμίας. Σχεδιαστής και αρχιτέκτων και πρωτεργάτης του αυτός υπήρξε και η ευθύνη του ουδέποτε θα παραγραφεί. Εστιγματίσθη προδότης του ενωτικού αγώνος της Κύπρου και ουδέν θα εξαλείψη το όνειδος του. Την σημαίαν της ατίμου ανταρσίας εναντίον της Εθναρχίας αυτός ύψωσε και τη βδελυράν αυτήν πράξιν του ουδέποτε θα συγχωρήση η Ιστορία.

Η σημερινή θέσις του αισχρού προδότου της Ενώσεως, δεν μας συγκινεί. Προεβλέψαμεν και προείπομεν το παρόν κατόντημά του προ της εκλογής του ως δημάρχου, κατά της οποίας και αντετάχθημεν παντί σθένει. Χωρίς πρόθεσιν καυχησιολογίας υπερηφανευόμεθα, διότι δεν υπεβροηθήσαμεν διά της σιωπής μας τον ανεκδιήγητον αυτόν αυτονομιστήν να εκπορθήση τον δημαρχιακόν θώκον. Προ και μετά την εκλογήν του απεκαλύψαμεν την πολιτικήν αθλιότητα του και κατεδείξαμεν ποίον θα ήτο το τέλος του. Οι παραπλανηθέντες, ας ανοίξουν τώρα τα μάτια.

Ο κ. Κληρίδης δεν θα μετάσχη του αυριανού συνεδρίου της ατιμίας, το οποίον θα επισημοποιήση την ασέβειαν προς την Εθναρχίαν. Δεν εξαγνίζεται. Διά της πολιτικής απάτης, έφερε τα πράγματα εις το σημερινόν σημείον. Πολιτικόν σκύβαλον και αποδιοπομπαίος τώρα του κομμουνισμού δεν ηκολούθησε τον Ιούδαν εις την αγχόνην. Δεν καλούμεν τον λαόν να τον φτύση. Διότι είναι πολιτικόν πτώμα. Πραγματικός πολιτικός νεκρός, εύρε την τύχην κάθε εθνοπροδότου. Οπως θα την εύρουν με την σειράν των- και τρις χειροτέραν- όλοι οι πολιτικοί φαυλεπίφαυλοι στυλοβάται του αναρχοκομμουνισμού. Να το ενθυμήσθε, Πυγμαλήδες και Παπαέτροι.

(Μεταγλώττιση)

"Για τριάντα αργύρια επρόδωσε ο Ιούδας τον Χριστό. Αφού μετανόησε όμως έσπευσε στο συνέδριο των παρανόμων, ομολόγησε ότι επρόδωσε ένα αθώο,

έβγαλε από την τζέπη και πέταξε στα μούτρα των πληρωτών του τα χρήματα " και αφού έφυγε αυτοκτόνησε". Πήρε δηλαδή ένα κομμάτι σχοινί, το πέρασεν στο λαιμό και παρέδωσε στο μαύρο σατανά την κολασμένη ψυχή του. Έτσι ενόμισε ότι έπρεπε ν' αποπλύνει την ατιμία της προδοσίας του ο εβραίος Ιούδας.

Ο κύπριος Ιούδας δεν απαγχονίστηκε ακόμη για να κορέσει αυτός ακένωτη εμπάθεια και φανατικό μίσος εναντίον πολιτικών αντιπάλων του και ικανοποιήσει αηδή μωροφιλοδοξία του να δημαρχεύσει οπωσδήποτε, κατέστη πρόθυμο υποζύγιο του αναρχοκομμουνισμού, μετεβλήθη σε ποταπό προαγωγό κάθε αντεθνικής επιδίωξης και πολιτικής ασχημοσύνης των εδώ μισελλήνων μισθάρνων του Στάλιν και έφθασεν στο ευτελές κατόντημα ν' αποτολμήσει εκτός από αναρίθμητους άλλους, να αναβεί πέρσι σαν κόκορας στο τείχος του Μπαϊρακτάρη, για να υμνήσει αναίσχυντα το λήσταρχο Μάρκο και υβρίσει χυδαιότατα το αγλάϊσμα της Κύπρου τον ενωτικό αγώνα του λαού της. Δεν μετανόησε όμως αυτός και ούτε έστρεψε στο Λόρδο Ουΐνστερ τα αργύρια. Εβαλε στα θυλάκια του και ροκανίζει την αμοιβή της προδοσίας του. Ούτε έχει το σθένος να παρουσιασθεί στο αυριανό συνέδριο των παρανόμων και ομολογήσει με ανδρισμό το ανοσιούργημά του.

Ας μη βαυκαλίζεται όμως με την αυταπάτη το πολιτικό κάθαρμα, που ακούει στο όνομα σ. Κληρίδης, ότι θα εξιλεωθεί με την άρνηση του να μετάσχει στο αυριανό συνέδριο της ατιμίας. Σχεδιαστής και αρχιτέκτωνας και πρωτεργάτης του αυτός υπήρξε και η ευθύνη του ουδέποτε θα παραγραφεί. Στιγματίστηκε προδότης του ενωτικού αγώνα της Κύπρου και τίποτε δεν θα εξαλείψει την ντροπή του. Τη σημαία της άτιμης ανταρσίας εναντίον της Εθναρχίας αυτός ύψωσε και τη βδελυρή αυτή πράξη του ουδέποτε θα συγχωρήσει η Ιστορία.

Η σημερινή θέση του αισχρού προδότη της Ενωσης, δεν μας συγκινεί. Προβλέψαμε και προείπαμε το παρόν κατόντημά του προ της εκλογής του ως

δημάρχου, κατά της οποίας και αντιταχθήκαμε με κάθε δύναμη. Χωρίς πρόθεση καυχησιολογίας υπερηφανευόμαστε, διότι δεν υποβοηθήσαμε με τη σιωπή μας τον ανεκδιήγητο αυτό αυτονομιστή να εκπορθήσει το δημαρχιακό θώκο. Πριν και μετά την εκλογή του αποκαλύψαμε την πολιτική αθλιότητα του και καταδείξαμε ποσο θα ήταν το τέλος του. Οι παραπλανηθέντες, ας ανοίξουν τώρα τα μάτια.

Ο κ. Κληρίδης δεν θα μετάσχει στο αυριανό συνέδριο της ατιμίας, το οποίο θα επισημοποιήσει την ασέβεια προς την Εθναρχία. Δεν εξαγνίζεται. Με την πολιτική απάτη, έφερε τα πράγματα στο σημερινό σημείο. Πολιτικό σκύβαλο και αποδιοπομπαίος τώρα του κομμουνισμού δεν ακολούθησε τον Ιούδαν στην αγχόνη. Δεν καλούμε το λαό να τον φτύσει. Διότι είναι πολιτικό πτώμα. Πραγματικός πολιτικός νεκρός, βρήκε την τύχη κάθε εθνοπροδότη. Οπως θα την εύρουν με τη σειρά των-και τρισχειρότερη- όλοι οι πολιτικοί φαυλεπίφραυλοι στυλοβάτες του αναρχοκομμουνισμού. Να το θυμάστε, Πυγμαλήδες και Παπαπέτροι.